

Noe i wielki potop

Pan Bóg kocha wszystko, co stworzył. Pan Bóg dał ludziom coś szczególnego: zawarł z nimi przymierze miłości. Może warto dowiedzieć się czegoś więcej o biblijnym pochodzeniu tego niezwykłego słowa: „przymierze”? Jeśli chcesz dowiedzieć się o przymierzu Pana Boga z ludźmi, przeczytaj historię o Noem i o wielkim potopie. Potem pokoloruj właściwymi kolorami tęczę – znak pierwszego przymierza między Panem Bogiem a wszystkimi ludźmi.

Przeczytaj na głos poniższą historię:

Pan Bóg widział, jak bardzo ludzie stali się źli. Jedynie zachowanie Noego podobało się Panu Bogu. Pan Bóg rzekł do Noego: „Chcę zniszczyć tych złych ludzi. Ty zbuduj sobie wielką łódź-arkę z drzewa i zrób w niej przegrody. Zrób w arce przykrycie przepuszczające światło. Zrób wejście z boku oraz dolne, środkowe i górne piętro. Ja sprowadzę na ziemię wielką powódź, aby zniszczyć złych ludzi. Z tobą jednak zawrę przymierze. Wejdz więc do arki z twymi synami, żoną i synowymi. Wraz z tobą niech wejdzie do arki po parze wszystkiego, co żyje, samiec i samica, aby ocalały. Niech więc wejdą po parze wszelkie gatunki ptaków, bydła, płazów, aby ocalały. Weź sobie także wszelkiego pożywienia, którym się karmisz, i zrób sobie zapasy, abys miał pokarm dla siebie i dla nich”. I Noe tak uczynił. Wypełnił wszystko tak, jak mu Pan Bóg polecił. (na podstawie wersetów 12-22 z rozdziału 6. Księgi Rodzaju)

Potem Pan Bóg rzekł do Noego: „Wejdz do arki z całą swoją rodziną i wybranymi zwierzętami. Pozostaje jeszcze tylko siedem dni, a potem spuszczę deszcz na ziemię. Zniszczę wszystkie żywe istoty, które stworzyłem”. Noe uczynił wszystko, co mu polecił Pan Bóg. Po upływie siedmiu dni wody potopu zalały ziemię. Deszcz padał na ziemi przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy. Woda wzbierała i unosiła arkę Noego nad ziemią. Woda wzbierała coraz wyżej nad ziemią, ale arka pływała na wodzie. Woda podniosła się tak wysoko nad ziemią, że zakryła wszystkie wysokie góry istniejące pod niebem. Pan Bóg wytracił wszystkie istoty na ziemi. Zginęli też wszyscy ludzie. Pozostał tylko Noe i to, co było z nim w arce. (na podstawie wersetów 4-23 z rozdziału 7. Księgi Rodzaju)

Pamiętał jednak Pan Bóg o Noem i o wszystkich żywych istotach, o wszelkim bydłe, które było z nim w arce. Posłał więc Pan Bóg wiatr na ziemię i wody zaczęły opadać. Deszcz z nieba przestał padać. Ukazały się szczyty gór. Arka osiadła na górze Ararat. Noe otworzył w arce okno, które zrobił, i wypuścił gołębicę, aby zobaczyć, czy woda ustąpiła z powierzchni ziemi. Gołębica nie znalazła miejsca, gdzie mogłaby spocząć, gdyż woda była jeszcze na całej ziemi. Noe odczekał jeszcze siedem dni i ponownie ją wypuścił. Gołębica powróciła do niego pod wieczór, mając w dziobie świeżą gałązkę oliwną. Poznał więc Noe, że woda odpłynęła z ziemi. Odczekał znów siedem dni i posłał gołębicę, ale już do niego nie powróciła. Wtedy podniósł Noe dach arki i zobaczył, że ziemia już obeschła. Przemówił wtedy Pan Bóg do Noego: „Wyjdz z arki wraz z żoną, z twoimi synami i synowymi. Wyprowadź z sobą wszelkie zwierzęta. Niech się zaroją na ziemi i niech się rozmnażają”. Wyszedł więc Noe z synami, z żoną i swoimi synowymi. Wyszyły także z arki wszystkie zwierzęta. Potem Noe zbudował ołtarz dla Pana Boga i złożył na nim ofiarę. Gdy Pan Bóg poczuł miłą woń, postanowił: „Nie będę już więcej zlorzeczył ziemi z powodu człowieka, gdyż skłonności człowieka są złe od młodości. Dlatego nie zniszczę już więcej wszystkich żywych istot, jak to uczyniłem. Jak długo istnieje ziemia, nie ustanie siew i żniwo, zimno i upał, lato i zima, dzień i noc”. (na podstawie wersetów 1-21 z rozdziału 8. Księgi Rodzaju)

Pan Bóg pobłogosławił Noego i jego synów, mówiąc im: „Mnóżcie się i napełniajcie ziemię. Niech się was boją i lękają wszelkie zwierzęta na ziemi. Daję wam władzę nad nimi. Wszystko, co się porusza i żyje, będzie dla was pokarmem, podobnie jak rośliny zielone. Wszystko to wam daje. Nie będziecie jedynie jeść mięsa, w którym jest krew”. Potem Pan Bóg rzekł do Noego i jego synów: „Oto Ja zawieram moje przymierze z wami, a po was z waszym potomstwem i z wszelką żywą istotą, która jest z wami. Ustanawiam więc moje przymierze z wami. Nie będzie już więcej potopu, który miałby spustoszyć ziemię”. I Pan Bóg rzekł: „Oto tęcza, znak przymierza, który kładę między Mną i wami, i między wszelką istotą żywą, która jest z wami, dla wszystkich przyszłych pokoleń. Nie będzie już więcej wód potopu, niszczących wszelką istotę cielesną”. I Pan Bóg powiedział do Noego: „Tęcza jest znakiem przymierza, które zawarłem między Mną a wszelką istotą cielesną, jaka jest na ziemi”. (na podstawie wersetów 1-16 z rozdziału 9. Księgi Rodzaju)

Tęcza jest znakiem przymierza, które Pan Bóg zawarł z nami, ludźmi. Możesz zobaczyć tęczę na niebie, kiedy słońce świeci w tym samym czasie, gdy pada deszcz. Kolory tęczy pojawiają się na niebie zawsze w tej samej kolejności. Tęcza ma siedem kolorów: czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski, indygo, fioletowy. Oto zadanie dla ciebie: pokoloruj poniższą tęczę we właściwych kolorach. Jeśli chcesz, możesz ją również wyciąć i umieścić w miejscu, w którym się bawisz lub śpisz. Ta tęcza ma ci przypominać, że Pan Bóg jest wierny swojemu przymierzu, które zawarł z ludźmi i z całym światem. Cokolwiek się dzieje, Pan Bóg zawsze jest z tobą!

